

kastet de stærke Svingninger og de Stormløb, som den hidtil har været underkastet, og navnlig har man i en Conference med den høitærede Minister havt sin særlige Opmærksomhed henvendt derpaa. Den høitærede Minister har naturligtviis havt et aabent Die for det Samme, og ønsket, at man endelig kunde komme til No, og man vil see, at det allerede i Betænkningen er anført, at enkelte Medlemmer dog have følt sig noget beroligede derved, at den høitærede Minister i Udvalget har oplyst, at han i dette Dieblif er beskæftiget med at nedsætte en Commission til at tage Theatrets Stilling og alle mulige Forhold under Overveelse. Man kunde maaskee i den Anledning fundet det rettest at fatte sig aldeles i Korthed og troste sig med, at der bliver nedsat en Commission, og vente med at see, hvilket Udfald Sagen vilde faae, saa at der ikke blev Tale om før til næste Rigsdag at nedsætte Tilskudet, men nu bevilge det Beløb, som den høitærede Minister forlanger. Det havde Fleertallet havt Øyst til at gjøre, hvis Mindretallet vilde have gaaet den samme Vej, men, som det vil sees, har Mindretallet allerede foreslaaet en Nedsættelse, om end ikke for indeværende Kalenderaar, saa dog for en Deel af Theaterraaret. Jeg skal afvente, hvad det ærede Mindretal vil sige, inden jeg udtaler mig herom, da jeg vist senere vil komme til at udtale mig gjentagne Gange, idetmindste en Gang til, men jeg skal dog allerede nu fremhæve, at jeg ikke troer, at Mindretallet vil opnaae, hvad det tilsigter ved ikke at nedsætte den forlangte Sum for indeværende Kalenderaar, nemlig at lade Theatret noget mere No til at kunne udvikle sig og gaae alle Forhold imøde saaledes, at det ved næste Aars Begyndelse godt kan indvære de 10,000 Rd., som Mindretallet foreslaaer at stryge. Jeg idetmindste har faaet det bestemte Indtryk baade før og efter, at der var confereret med den ærede Minister, at dette paa ingen Maade vilde opnaaes, og at en saadan Nedsættelse vilde gribe forstyrrende ind i Theatrets Forhold; den ærede Minister har idetmindste ikke for os kunnet paavise, paa hvilken Vej han vilde kunne gaae videre med Theatret, naar det Beløb nægtedes. Derimod er Udvalgets Fleertal ganstke vist kommet til den Overbeviisning, at denne

Sag maa bringes til en Ende, og at disse mindre Nedsættelser ville fremkalde gjentagne Discussioner, saalænge der ikke skeer en virkelig større radical Forandring, og man har derfor villet bidrage til at faae Miblertibigheden fast ved at nægte, at fast Ansættelse overhovedet maa gives i det kommende Finansaar, og det uden at tilføie den tidligere Indskrænkning, at det kun gjaldt dem, som ikke tidligere vare ansatte ved Theatret; man har overhovedet ikke villet indrømme Ministeren nogen Ret til at give fast Ansættelse, ligesom man iftedes for den tidligere Nedsættelse med $\frac{1}{3}$ af vacante Gager har foreslaaet, at disse nedsættes med $\frac{2}{3}$. Udvalgets Fleertal nærer den aldeles bestemte Anskuelse, at Staten vedblivende bør komme Theatret tilhjælp — muligviis kan det ssee paa en anden Maade end tidligere — og det i Theatrets egen Interesse, skjøndt det maaskee ikke er saa sikkert for Theatret; men derom er det i alt Fald fuldkommen enigt, at man gjennem en Debat som den, der nu oftere har fundet Sted, ikke kan komme til nogen som helst Klarhed, og derfor har det glædet Fleertallet, at Ministeren ved at lade Sagen undersøge ved en Commission har gjort den til Gjenstand for en roligere Debat, og for at støtte disse Bestræbelser har det ikke villet foretage nogen Indskrænkning i den for indeværende Finansaar forlangte Sum, medens det paa den anden Side har troet, at Ministeren vil være villig til at gaae ind paa det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag med Hensyn til Anmærkningerne, eller paa at Ingen ansættes fast. Dette er Alt, hvad jeg i dette Dieblif har at sige med Hensyn til Fleertallets Stilling til Sagen. Der er et andet Punkt ved Theatret, som jeg maa tillade mig at omtale og hvorom jeg ifjor, som eneste Medlem af et Mindretal, stillede et Forslag, medens jeg iaar dog er rykket noget længere frem i denne Henseende. Jeg kan paa ingen Maade frasælde at omtale dette Punkt her, skjøndt jeg veed, at jeg ikke her vil kunne vente den høitærede Ministers Understøttelse, saalidt som jeg senere hen vil komme til at bringe ham min Tak for hans Understøttelse; thi jeg veed, at jeg aldeles ingen Understøttelse kan vente fra ham. Jeg gaaer ud fra, at vi have Raad til Alt, hvad